

iber:Camera

**Orquestra Simfònica
de Düsseldorf**

Ádám Fischer

Mahler

RAMÓN BILBAO

DIJOURS 17 DE GENER DE 2019, 20.30 H
L'AUDITORI

AVÍS IMPORTANT / AVISO IMPORTANTE / IMPORTANT NOTICE

Per gaudir de la música necessitem: **SILENCI**

Para disfrutar de la música necesitamos: **SILENCIO**

To enjoy the music we need: **SILENCE**

SI US PLAU / POR FAVOR / PLEASE

Contingueu els estossecs

Contengan la tos

Contain your coughs

Mòbils apagats

Móviles apagados

Mobile phones switched off

Alarmes desconnectades

Alarmas desconectadas

Alarms disconnected

Moltes gràcies / Muchas gracias / Many thanks

*El mestre **Ádám Fischer** i l'Orquestra Simfònica de **Düsseldorf** estan immersos en el món de **Mahler**. En aquesta ocasió, arriben a **Barcelona** per a interpretar la **Novena Simfonia**, una obra plena de **dramatisme** on s'entreu l'acceptació de la mort pel propi compositor, la qual es produeix poc temps abans d'estrenar la peça.*

Aquest programa ha estat possible gràcies al generós suport de la Fundació Vila Casas

Orquestra Simfònica de Düsseldorf
Ádám Fischer

Gustav Mahler (1860 – 1911)

Simfonia núm. 9, en re major (1909–10)

— Durada aprox. 85'

I. Andante comodo

II. Im Tempo eines gemächlichen Ländlers.

Etwas täppisch und sehr derb

III. Rondo-Burleske: Allegro assai. Sehr trotzig

IV. Adagio. Sehr langsam und noch zurückhaltend

PROPER
CONCERT

**LES ESTACIONS
DE PIAZZOLLA**

Orquestra de Cambra de Munic

Eric Silberger, violí

Barber, *Adagio per a cordes*

Piazzolla, *Las cuatro estaciones porteñas*

Bach, *Concert per a violí, en la menor, BWV 1041*

Txaikovski, *Serenata per a cordes, en do major, op. 48*

04/02/19

Dilluns

20.30 H PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

www.ibercamera.com

COMENTA AQUEST CONCERT AMB

#dusseldorfsymphonyorchestra #adamfischer #mahler #ibercamera

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

VIDA D'HEROI DE STRAUSS AMB RAFAEL PAYARE

15, 16 i 17 de febrer

Rafael Payare director

L'OBC interpreta *Vida d'heroi* de Richard Strauss, un poema simfònic autobiogràfic, apoteòsic i endimoniadament difícil. A més, l'última obra de Peter Eötvös, un plany per la mort de refugiats al Mediterrani amb un raig d'esperança: música lligada a l'actualitat i a les emocions que vol contribuir a fer un món més just.

L'AUDITORI

auditori.cat

obc.cat

L'Auditori és un consorci de

Ajuntament de
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Mitjans patrocinadors

el Periódico

CATALUNYA
RÀDIO

BIOGRAFIES

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE DÜSSELDORF

Al llarg de 250 anys, l'Orquestra Simfònica de Düsseldorf sempre ha tingut com a objectiu ser l'orquestra amb el nivell més alt de la seva ciutat. Té un perfil poc comú, ja que no només actua al Tonhalle de Düsseldorf, sinó que també ho fa a la Deutsche Opera am Rhein, companyia estatal d'òpera compartida entre les ciutats de Düsseldorf i Duisburg. En les seves gires regulars a Holanda, Àustria, Xina i el Japó, l'orquestra porta la reputació de Düsseldorf com una de les grans ciutats culturals del món.

Ja en la dècada de 1700, artistes de renom internacional com Handel i Corelli van col·laborar en alguna ocasió amb l'Orquestra de la Cort de Düsseldorf fins que la mateixa Cort es va dissoldre. Un segle més tard, el 1818, any en què es fundà la Societat de Música Municipal, la cultura orquestral es tornà a introduir a Düsseldorf, fet que va atraure cèlebres músics com Mendelssohn i Schumann per actuar com a directors. L'orquestra es va fer realment "municipal" l'any 1864 i va esdevenir la segona orquestra ciutadana més antiga d'Alemanya, que s'ha convertit en una de les formacions líders i més grans del país.

En les seves gires internacionals, destaca la invitació al Festival Beethoven de Pasqua a Varsòvia l'any 2012 i l'èxit aconseguit a Moscou aquell mateix any. El 2014, l'orquestra oferí una magnífica actuació al Musikverein de Viena; també rebé una calorosa acollida al Concertgebouw d'Amsterdam. El 2017, l'orquestra fou convidada a obrir de nou l'auditori d'Arnheim, als Països Baixos.

L'Orquestra Simfònica de Düsseldorf debuta avui a la Temporada Ibercamera.

ÁDÁM FISCHER

DIRECTOR

Estudià composició i direcció a la seva ciutat natal, Budapest i a Viena, amb el llegendari Hans Swarowsky. Ha estat director musical a Friburg, Kassel i Mannheim i director musical de l'Òpera de Budapest. És fundador del Festival Wagner Days de Budapest, del qual també n'és el Director Artístic i del Festival Haydn a Eisenstadt, on fundà l'Orquestra Filharmònica Austrohongaresa Haydn.

En l'actualitat, Fischer s'ha fixat com a objectiu dedicar-se a la integral de les simfonies de Mahler, que està preparant i enregistrant amb l'Orquestra Simfònica de Düsseldorf, de la qual n'és el director titular des de l'any 2015. Els discos publicats fins a l'actualitat, han rebut grans elogis per part de la crítica. Juntament amb l'Orquestra de Cambra Danesa, de la qual és el Director Principal des de 1998, ha publicat la integral de les simfonies de Mozart i es disposa a començar amb la integral de les de Beethoven.

Durant més de 30 anys, Fischer ha treballat als principals teatres i festivals d'òpera del món, com el Wiener Staatsoper, el Metropolitan Opera New York, el Teatro alla Scala de Milà, el Bayerische Staatsoper de Munich, el Bayreuther i el Salzburger Festspiele.

Col·labora amb la Filharmònica i la Simfònica de Viena, l'Orquestra de l'Era de la Il·lustració i és convidat regularment per orquestres com la Filharmònica de Berlin i la de Londres, entre altres.

És membre honorari del Musikverein für Steiermark de Graz, ha estat condecorat amb l'Ordre de Dannebrog, per la Reina de Dinamarca i el 2018, fou guardonat amb el premi Wolf a Israel, per la seva rellevant labor artística i el seu ferm suport als drets humans.

Ádám Fischer va debutar a la Temporada Ibercamera l'any 2013. Aquesta és la seva tercera actuació.

Guinovart

— *La realitat transformada*

Exposició
del 24.01.2019
al 19.05.2019

Espais Volart Ausiàs Marc, 20-22 · Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESP AIS
VolART
BARCELONA

SIMFONIA NÚM. 9, EN RE MAJOR

Que la *Novena* de Mahler parla de la mort no és cap secret. Hi ha qui l'ha batejat com a rèquiem, per allò que és la darrera obra acabada de l'autor, perquè està inspirada en la proximitat de la mort o per altres motius més o menys comercials (fins i tot s'ha considerat el rèquiem del post Romanticisme).

El cert és que en aquesta obra, efectivament, Mahler reflexiona sobre la mort, però també reflexiona sobre la seva pròpia vida. Al llarg de la partitura hi ha un seguit de citacions musicals d'obres seves anteriors que es poden llegir com un repàs a la seva existència com a creador. Sembla que ens digui: *“Aquí us deixo aquest llegat musical, però que consti que encara em quedava molt per explicar.”*

Les tres darreres obres que Mahler va compondre (*El cant de la terra*, la *Simfonia núm. 9* i la *10*) conformen el que ha estat batejat com “La Trilogia del comiat”. Totes tres van ser escrites en el mateix període i, fins i tot, la creació d'algunes de les respectives parts se superposen en el temps.

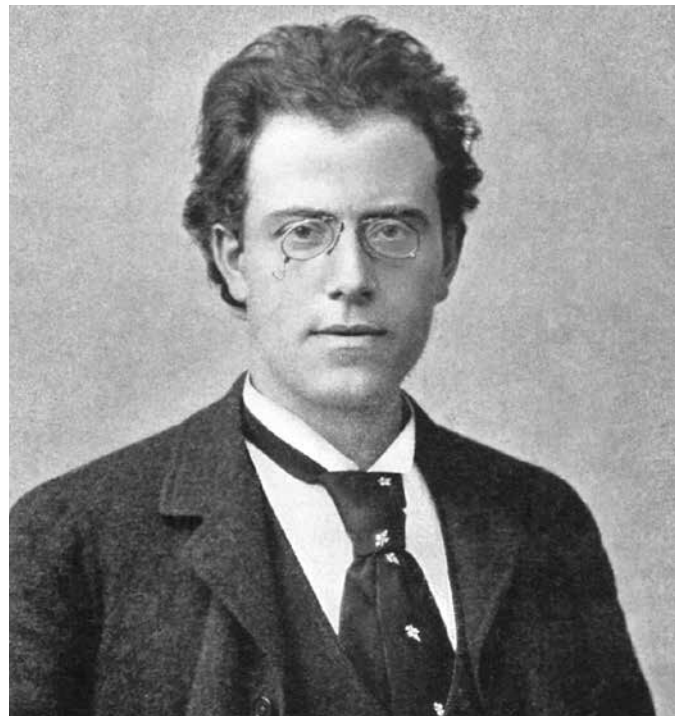
És la pitjor època en la vida de Mahler: malalt del cor, enfonsat anímicament per la mort de la seva filla, la terrible campanya de premsa que ha patit contra la seva persona —que l'ha obligat a plegar com a director de l'Òpera de Viena—, i resignat al mal funcionament del seu matrimoni.

El que més el preocupa en aquests moments és el fet de saber que el seu final és a prop: vol compondre una desena simfonia, però intueix que morirà després de la novena (com Beethoven, com Bruckner, com Schubert...). Després d'acabar la que titularia com a *Novena* (en realitat, la desena) ja només li quedaria temps, però, per esbossar

la número 10. Aquesta darrera obra tenia un nexa d'unió molt clar amb les altres dues, així com la *Simfonia núm. 9* té molt a veure amb la precedent, *El cant de la terra*. Els acords no conclusius amb què s'extingia aquella obra troben la continuació en aquesta altra i, fins i tot, un dels temes principals d'*El cant de la terra* és el que condueix el primer moviment de la *Novena*, considerada per molts com l'obra principal en la producció de Mahler.

La *Simfonia núm. 9* és un reflex de tot això, però també de molt més: Mahler no va abocar la seva situació personal en la partitura, sinó que va pretendre anar molt més enllà. L'obra té un contingut existencialista; malgrat que sentia la mort molt propera, el compositor va buscar la transcendència més enllà de la seva situació particular. Willem Mengelberg, director holandès especialista en la música de Mahler, escrivia aquestes anotacions a la partitura de la *Simfonia núm. 9*: *“La Novena Simfonia és el comiat de tot allò que Mahler estimava (i del món...). Primer moviment: comiat de la seva filla i de la seva esposa (la nostàlgia més profunda). Segon moviment: dansa fúnebre (“Has de baixar a la tomba! Mentre vius et consumeixes: humor irat”). Tercer moviment: cançó de la vida de de Mahler (Ell sent i canta el seu comiat al so de les cordes)”*.

Alban Berg també ens dona més pistes del sentit de l'obra en aquest escrit: *“El primer moviment, apunta un presagi de la mort. Un cop i un altre la mort s'anuncia. La terrenalitat i el somni hi culminen de la manera més poderosa. En l'inquietant passatge en què aquest presagi de mort esdevé certesa, enmig de l'ansia de viure més profunda i més dolorosa, la mort s'anuncia amb una violència extrema”*.

Retrat de Gustav Mahler (1907)

La *Novena* va ser estrenada el 26 de juny de 1912 (quan ja feia un any que Mahler havia mort).

El primer moviment, **Andante comodo**, dura més de vint-i-cinc minuts i planteja un ambient entre oníric i ombrívol. Diferents clímaxs fan avançar la música cap a un esdeveniment catastròfic marcat a la partitura amb la indicació "*Amb la més gran violència possible*" dirigida als trombons i les timbales. Aquesta mena de "*judici final*", però, no és definitiu. Sona com una marxa fúnebre que ens va portant cap a la conclusió, on apareix una melodia que Mahler havia utilitzat en el darrer dels seus *Kindertotenlieder* ("Cançons per als nens morts"), de 1905.

Al segon moviment, **Im Tempo eines gemächlichen Ländlers. Etwas täppisch und sehr derb**, el compositor es rebel·la de forma burleta contra la melangia. Utilitza tres temes de dansa alternats. El primer provoca una sensació humorística i el segon es desenvolupa massa de pressa per ser una dansa, de manera que més aviat sembla una paròdia de caràcter grotesc. Aquesta alegria de viure la realitat, però, també queda trencada pel so d'una trompa que no anuncia res de bo.

Al tercer moviment, **Rondo-Burleske: Allegro assai. Sehr trotzig**, l'anunci de la trompa es passa per alt. Tot el moviment és d'una comicitat exagerada: Mahler se cita ell mateix amb fragments de la *Simfonia núm. 5* i deforma fins al grotesc elements de caràcter popular que tan sovint havia utilitzat. Apreciem dissonàncies en els instruments de vent, tocs de trompa, temes fragmentaris..., hi impera el caos.

El darrer moviment, **Adagio. Sehr langsam und noch zurückhaltend** acaba en *fortissimo*, amb la mateixa atmosfera amb què s'ha iniciat. Segons Mengelberg, amic de Mahler i director d'orquestra, el compositor va plantejar aquí, amb humor negre, la reflexió que tant de treball i tanta creació, tot plegat, és esforç inútil per escapar de la mort. L'*Adagio* final està basat en el material utilitzat al tercer moviment. Allà eren notes deformades i aquí esdevenen el tema principal, semblant a un himne apassionat. Tornem a sentir temes que ja s'han utilitzat al llarg de l'obra, inclosa la fanfara que anunciava la tragèdia al primer moviment. El final és un dels fragments més aconseguits en l'obra de Mahler: si la música era la seva vida i sentia com la vida s'apagava, així mateix va fer apagar la música, amb uns acords llargs, gairebé materials, que es van perdent fins a desfer la matèria sonora, la matèria vital.

David Puertas Esteve
Músic i periodista

Cap al futur
amb la música.

PATROCINADOR PRINCIPAL

DESDE 1924

RAMÓN BILBAO

AMB EL SUPORT DE

MITJANS COL-LABORADORS

LA VANGUARDIA

Cat *M*úsica

AMB LA COL-LABORACIÓ DE

L'AUDITORI

telinformática*
Soluciones Integrales

FUNDACIÓ
VILA CASAS

TEMPORADA IBERCAMERA AIE COL-LABORA AMB

apropa
cultura
una porta
a la inclusió

ESCENA 25

#QUADERN
CULTURA

COL-LABORA AMB NOSALTRES

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb Marcos Amat: patrocinios@grupcamera.com

SEGUEIX-NOS

ORGANITZA

Temporada Ibercamera, A.I.E.
Una producció d'Ibercamera en associació amb Ramón Bilbao.

Ibercamera és una empresa de:

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50 – F. 93 277 72 78

Edició: **Temporada Ibercamera AIE**
Disseny gràfic: **Ivó Alvarez i Anna Defez**
Impressió: **Grafiko**
Dipòsit legal: **B 28706-2018**

